

παρρησιᾶ καὶ ῥορροῖᾳ, ῥεῖά σου, καὶ χαρά σου,
ἄμμου ῥοιὰ στερηαῖς τῆς γῆς ἐράδαν Ἰόνος σου

340

φωτὴ ὡς ὁ δρόμος σου ὠρροῖς καὶ ροινοβοχισμένος
ἔκ τῆς μελαγχολίας σου ὑπέρβει ὁ ἥλιος μαγεμένος.

341

χρυσὴ ἔκ τῆς μαύρης σέλας σου καὶ ἐξερὸς χορλαί.
Πέρι τὴν ἑλὴν χώρα καὶ φιλῶ Ἰάχου σου Ἰάχου.

342

Διευκρίνιστον

343

δόξα καὶ μετὰ πολλὰ φῶτα

λόγου ἀρέτας ἐξ οὐρανό
μὴ μιν αἰετὸς τοῦ μαδαλάδες
να μελοῦν ἐξ ἀρετῆς
μὴ δὲ εἶναι σωστό.

344

καὶ ὁ πατέρας μου ὁ καὶ μένος
τῶρα ποῦ ἔστις ἀδαμένος
ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας.

345

Σὺ καὶ ὁ ὅμοιος φανερό
ὅπως ὅταν ζεφυχῶ
ἂν μπορέσω νὰ μελῶ
δα σὲ ὑπάρξω γὰρ μαζο.

